Illa Manresa, CT

Autor:
Data de publicació: 22-05-2020

L'illa de Manresa és una antiga illa situada a Norwalk, Connecticut , a la desembocadura del port de Norwalk al Long Island Sound . El nom més antic de la forma de terra fou Boutons Island , que data del 1664. Al segle XIX, l'illa havia estat comprada per John H. Keyser, que hi vivia i conreava vegetació rara. Va construir una rua de trànsit el 1860, connectant l'illa amb la part continental del sud de Norwalk . Això va donar lloc al nom Illa Keyser , que va ser venuda als jesuïtes cap al final del segle.

Illa de Manresa

Illa de Manresa

Ubicació al llarg de la costa de Connecticut

Etimologia

Nomenat per l’Institut Manresa, que a la mateixa portava el nom de Manresa , Espanya

Geografia

Ubicació

So Long Island

Coordenades

41 ° 4'29 "N 73 ° 24'36" W

Àrea

144 hectàrees (58 ha)

Altitud més elevada

2,1 m (7 peus)

Administració

Estats Units

Estat

Connecticut

comtat

Comtat de Fairfield

ciutat

Norwalk

A l'illa, els jesuïtes van establir l'Institut Manresa, que era l'únic centre dedicat a la retirada als Estats Units. Va acollir tant destacats prelats catòlics com laics , com a part d'un creixent moviment de retirada laica als Estats Units. L'institut va rebre el nom de la ciutat espanyola de Manresa , en la qual Sant Ignasi de Loiola , el fundador de la Societat de Jesús, va escriure els seus Exercicis Espirituals . El 1911, els jesuïtes van vendre l'illa Keyser, que es va conèixer com a illa de Manresa a mitjan segle XX.

A la dècada de 1950, Connecticut Light & Power va construir una planta elèctrica a carbó a la terra. Amb els anys, la companyia va omplir gran part de la marea que envolta l'illa amb cendra de carbó , augmentant considerablement la mida de l'illa des de les seves 23 hectàrees originals (9,3 hectàrees) fins a les 144 hectàrees (58 hectàrees) i provocant una important contaminació del sòl. . El 1972, la planta es va convertir a combustible de combustible i es va produir un vessament de petroli , perjudicant el medi ambient circumdant. La planta va ser venuda a NRG Energy el 1999 i va ser greument danyada per l' huracà Sandyel 2012, amb el que es va tancar definitivament el 2013. Una part de la terra actual és un hàbitat marí poc desenvolupat i ecològicament important .

Continguts

Història
Els primers registres de l'illa daten del 1664, quan era coneguda com a Boutons Island. Situada al Long Island Sound , a la desembocadura del port de Norwalk , l'illa forma part de la ciutat de Norwalk, Connecticut . Està situat davant del port de la històrica platja de pastures del vedell .

L'illa era propietat de John H. Keyser, que vivia a l'illa, donant lloc al seu nom posterior de Keyser Island. El 1860, va gastar milers de dòlars per construir un carrer d'accés a la marjal per connectar-lo a la part continental, permetent que els carruatges es creessin des del sud de Noruega . Va desenvolupar l'illa com a parc, omplint-la d'arbres i vegetació rars i construint un hivernacle. Keyser va vendre l'illa a la Companyia de Jesús , el 1888 o el 1889

Institut Manresa
Casa de Manresa (esquerra) i pavelló (dreta) de l'Institut Manresa de l'illa Keyser, cap al 1896

Amb un interès creixent per les retirades religioses per a laics al voltant del tombant del segle XIX, el superior provincial de la província de Maryland-Nova York de la Societat de Jesús, Joseph Hanselman , va acusar el P. Terence Shealy amb la creació d'un centre per acollir retirs. Els retir es dissenyaran per a una àmplia gamma de treballadors, des de maons a banquers i independentment de la capacitat de pagament. Shealy va començar a acollir retirs a la Fordham University , on va ser instructor a l' Escola de Dret , durant els estius. Com que les retirades només es podien produir a Fordham quan les classes no eren a la sessió, es va buscar una ubicació més apartada i permanent. Keyser Island va ser seleccionada com un lloc que oferia una tranquil·litat més gran per a la reflexió. Finalment, les retirades van ser mudades definitivament de Fordham a Keyser Island.

Els jesuïtes van inaugurar formalment l'Institut Manresa a l'illa Keyser el 21 d'abril de 1889 (diumenge de Pasqua), com l'única instal·lació dels Estats Units dedicada únicament a acollir recessos. L'institut va rebre el nom de la ciutat espanyola de Manresa , on Sant Ignasi de Loiola , fundador del segle XVI de la Companyia de Jesús, va escriure els Exercicis Espirituals . En el moment en què es va fundar el centre de retirada, l'àrea urbana de South Norwalk es trobava a dues milles de distància, i la zona estava molt apartada. A més dels jesuïtes que van administrar recessos, l'illa de 23 hectàrees (9,3 hectàrees) estava deshabitada. Els jesuïtes van construir un edifici primari, anomenat Casa Manresa, des del qual es van executar els refugis, així com dues cases petites.

El centre es va convertir en una institució de retirada important, on els recentment nomenats bisbes de Brooklyn , Albany , Ogdensburg i Hartford es van preparar per a la seva ordenació com a bisbes. El 1911, Shealy va decidir traslladar l'Institut Manresa a Staten Island , on va comprar la Fox Hill Villa a prop de Fort Wadsworth . El centre de

retirada va continuar funcionant a Staten Island com a Muntanya Manresa, fins al 1927. Illa Keyser va continuar essent coneguda amb aquest nom, fins al voltant de la Segona Guerra Mundial, quan el seu nom es va convertir oficialment en illa de Manresa.

Central elèctrica
Central elèctrica de l'illa de Manresa a la distància, tal com es veu al parc estatal de l'illa de Sherwood

Els jesuïtes van vendre la terra, i el 1953, la Comissió de Zonatge de Norwalk va aprovar la construcció d'una central elèctrica a carbó per part de Connecticut Light & Power a l'illa. Malgrat l'oposició dels veïns locals, la planta va ser construïda i posada en servei el 1960. Una important vessament de combustible es va produir el 1969, causant importants danys ecològics a la platja de Village Creek i dels marears circumdants . Aquest mateix any, la planta va construir una línia de transmissió sota el Long Island Sound, connectant-la amb Long Island. Cap al 1972, la planta havia estat convertida per utilitzar petroli en lloc de carbó. Com a resposta a la Llei de conservació i recuperació de recursos , el primer reconeixement oficial dels danys ecològics causats per la planta a la zona circumdant es va fer el 1980. A finals dels anys 90, l'illa i la planta havien estat molt contaminades.

El 1999, la central va ser comprada per NRG Energy , que va continuar funcionant amb la instal·lació. Quan l' huracà Sandy va atacar el 2012, gairebé tota l'illa va quedar inundada. Com a conseqüència dels danys, la central va ser tancada el juny de 2013. Amb el tancament de la planta, s'estan discutint entre l'estat, les comunitats locals i el propietari de la planta sobre si i com desmantellar la instal·lació i com per utilitzar generalment l'illa de Manresa, incloent com es poden solucionar els contaminants importants del sòl.

Creixement físic de l'illa
Mentre que l'illa original de Keyser tenia només 23,3 hectàrees, l'illa va experimentar una expansió important al llarg dels anys, amb el creixement més dramàtic durant les dècades posteriors a la construcció de la central. El primer farciment dipositat va ser probablement excavat per terra durant la construcció de la central elèctrica i pel dragatge proper. L'encarregat significatiu de terres va derivar en la diferenciació de dues parcel·les. La parcel·la del nord és terra no desenvolupada, i es va crear quan Connecticut Light & Power va rebre el permís per dipositar allà grans quantitats de cendra de carbó , que va ser un subproducte de l'operació de la central elèctrica. La parcel·la meridional, que conté l'illa original, molt més petita, acull la central elèctrica i la infraestructura de suport, i també una subestació elèctrica . Tenint en compte l'ompliment periòdic dels pantans circumdants, la parcel·la sud és avui de 46,9 hectàrees i la parcela nord és de 39 hectàrees, donant a tota la parcel·la una superfície d'aproximadament 144 hectàrees (58 hectàrees).).

Biodiversitat
La part poc desenvolupada de l'illa de Manresa, que consisteix en un bosc costaner i estuaris intermareals , és un dels últims hàbitats marins no urbanitzats restats a la costa del comtat de Fairfield . També conté diverses zones humides ecològicament importants . Aquests hàbitats són un lloc de cria per a aus migratòries i acullen prop de 200 espècies d'aus. Les aigües del voltant de l'illa de Manresa es designen com a hàbitats essencials per a diverses espècies de peixos.

Vegeu també

Illes Norwalk

Connecticut costaner

Referències
Cites

^

^ a b Associació Ciutat de Norwalk & Manresa 2018 , p. 12

^ a b Subvenció 2014 , pàg. 74

^ a b c d e f g h The Sacred Heart Review 1896 , pàg. 30

^ Bender , pp. 15–16

^ Matteo 2011 , pàg. 9

^ Matteo 2011 , pàg. 13

^ Matteo 2011 , pàg. 22

^ a b Matteo 2011 , pàg. 21

^ Matteo 2011 , pàg. 14

^ Bender , pàg. 24

^ Matteo 2011 , pàg. 27

^ Matteo 2011 , pàg. 24

^ Matteo 2011 , pàg. 50

^ Matteo 2011 , pàg. 32

^ Matteo 2011 , pàg. 30

^ a b c d Associació Ciutat de Norwalk i Manresa 2018 , p. 13

^ Matteo 2011 , pàg. 28

^

^ a b Associació Ciutat de Norwalk i Manresa 2018 , pàgines 14-15

^ a b Associació Ciutat de Norwalk i Manresa , pàg. 20

^ Associació Ciutat de Norwalk & Manresa 2018 , pp. 32–33

Fonts

Enllaços externs

Wikimedia Commons té mitjans relacionats amb l' illa de Manresa .

Insereix un paràgraf

Associació Manresa